

troe ville være blinde for vore Interesser eller ville fjerne sig fra vore Sympathier, at kaste den fra deres Hænder over i Hænderne paa Mænd, der ville gjøre Danmark til Forpost for Rusland og derfor opoffre dets Belsærd. Dertil var det, at Rustningerne issor Sommer sigtede, og de vide Alle ligesaa godt som jeg, at de russiske Sympathier ikke ere de aller- svageste her i Landet.

Jeg siger altsaa Ja, og vil Nogen bestynde mig for, at jeg gjør det af Feighed eller Frygtagtighed, saa maa han have Lov dertil; jeg vilde visstelig finde min personlige Stolthed mere tilfredsstillende ved at sige Nei; men efter at jeg omtrent har lært Stemmernes Forhold her i Salen at kjende, vilde netop dette i mine Dine være en Feighed. Jeg siger Ja, men i det Haab og under den Forudsætning, at idetmindste de ærede Herrer, der sige Ja med mig, ville være rede til, naar Jaet er sagt, at udtale for Kongen og for Landet, hvorfor vi have sagt det, udtale de Tvivl og Bekymringer, som have bevæget os, udtale, at vi ingenlunde ere tilfredse med den Forsætning, der er givet os, men at vi tage imod den paa Grund af en haard Nødvendigheds Tryk.

Formanden: Rigsdagsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds har Ordet.

H. Sage: Jeg frasalder det.

Formanden: Rigsdagsmanden for Sorø Amts 5te Valgkreds har Ordet.

Frolund: Jeg frasalder det.

Formanden: Rigsdagsmanden for Sorø Amts 3die Valgkreds har Ordet.

Hasle: Jeg frasalder det.

M. Hansen: Jeg skal ikke opholde det ærede Thing længe, men jeg vil kun søge at føre Discussionen tilbage paa det Ændringsforslag, som foreligger fra den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (Comard) og som gaaer ud paa, at følgende Sætning i Landsthingets Beslutning: „deels at den derved tilføjede Indskrænkning af den

danste Grundlovs Virksomhed kun kan gælde saalænge, som Fællesforsætningen bliver opretholdt i anerkjendt Kraft og Virksomhed“ skal bortfalde. Jeg troer nu, at disse Ord staae der uden al retlig Betydning, og dette har Ministeriet ogsaa anerkjendt ved den Erklæring, det har afgivet, at det nemlig ikke har tiltraadt denne Sætning. Vil man sige, at just fordi de ere uden retlig Betydning, kan man gjerne lade dem passere, for ikke at sende Sagen tilbage til det andet Thing, saa skal jeg dertil svare, at uagtet jeg erkjender Ulemperne herved, saa antager jeg dog ikke, at disse Ord kunne blive staaende, for det Første fordi alt, hvad vi gjøre, i og for sig skal være fornuftigt og ikke fornuftstridende; og for det Andet, fordi det skal være ærligt. Vi skulle ikke beslutte os til at tage Fællesforsætningen og i det samme Ændrerat yttre den Formening, det Dnsse og det Haab, at den vil gaae overstyr ved den Modstand, som vises andersteds, og endelig kan jeg ikke anerkjende, at denne Sætning, uagtet den er uden Betydning, er uskadelig, thi den virker paa Stemningen her i Landet, paa Stemningen paa den anden Side af Kongeaen og paa den anden Side af Eideren. Det er en politisk Fane, der ophejses i samme Dieblit, vi gjøre vort Bedste for at holde Heelstaten sammen. Jeg hører til dem, der antage, at den foreliggende Fællesforsætning ikke er bygget paa noget holdbart constitutionelt Princip; jeg hører til dem, der antage, at de mange andre Indvendinger, der ere gjorte mod Fællesforsætningen, i det Væsentlige ere sande og rigtige, og naar nu vi, der have denne Mening, dog underkaste os, for ikke at volde større Forvirring og større Fare, saa skulle vi dog idetmindste sørge for, at vort Botum er fornuftigt. Jeg tillægger Sagen den Betydning, at jeg maa erklære, at, dersom dette Ændringsforslag ikke bliver vedtaget, seer jeg mig nødsaget til at stemme Nei til Sværkættelsen af Fællesforsætningen; i modsat Fald vil jeg stemme Ja.